

Chính Mình Máu Chúa

507

Chậm êm

Tri Văn Vinh

- p*
1. Lời xưa chiều hôm Tiệc Ly biết bao ân tình, Chúa đã phó
 2. Chiều xưa đồi cao Can Vê xót thân một mình, Chúa mang khổ
 3. Người ơi, nào ai đói khát đến dự tiệc mời, ăn Mình Máu
 4. Người ơi, một thân lang thang mắt vương khổ sầu, bao ngày tháng

- mf*
1. mình. *mf* Đây đây Mình Ta ban cho hãy mau cầm lấy ăn chính Thân
 2. hình. *mf* Nhìn lên đồi cao đau thương Chúa treo thập giá khao khát vô
 3. Ngài. Vì thương Ngài đã trao ban để ở cùng ta năm tháng không
 4. buồn. Người ơi, một thân xơ xác ốm đau vì bao tội lỗi trong

- f*
1. Ta. *f* Tạ ơn chén kia vơi đây Máu Ta chan hòa cùng nhau hãy
 2. bờ. Vì thương thế nhân tội tình lãng quên ơn Ngài giờ đây xa
 3. màng. Người ơi, có ai hơn Ngài quá yêu thương người, tình thương vô
 4. đời. Người ơi, đến mau bên Ngài khóc than lỗi lầm, tình xưa bội

- mf*
1. uống. Vì đây Máu Ta tuôn tràn để cứu thế nhân, Máu của Giao Ước.
 2. vắng. Vì thương những ai chân tình, Ngài đã hiến thân dâng Mình hy sinh.
 3. biên. Mừng vui phút giây êm đêm, thờ lạy kính yêu rước Mình Máu Chúa.
 4. ước. Người ơi, đến mau bên Ngài, tìm lại suối ơn nuôi hồn xinh tươi.

ĐK: Đây chính Mình Thánh Ta làm nên của ăn nuôi sống thế gian, người ăn Bánh
Đây chính là Máu Ta rồi sẽ đổ ra cứu thoát thế gian, người uống Máu

p này đời đời không chết và sẽ được sống trường sinh.

p Ta không bao giờ khát và sẽ được sống hiển vinh.